

& tam à metaphrastis , quam interpretibus ad conjecturarum aleam
ablegata , conabitur investigare & enodare α . juxta receptam usu Ma-
foreticam punctuationis & accentuationis regulam , β . Translationum
lectiorum orientis atque occidentis harmoniam , γ . Antiquitatum sa-
crarum ab aliis collectarum convenientiam , & δ . Criticorum , subsel-
lia priora occupantium , probabilissimam judicialem sententiam . IV.
autem tres Collegii hujus partes , theoreticam , exemplarem , ac practi-
cam non continua pertractabit serie , ut plane finita esse antea debeat
tradenda versionum notitia , quam exponi possint capita indicata , di-
ctoque evolvi modo : verum libere alteram distinguet altera , & præ-
terea interdum alia etiam , quam in memoratis occurunt capitibus ,
Scripturae loca Versionum beneficio illustrabit , tum reliquarum orienta-
lium , supra non indicatarum , tum & occidentalium quarundam par-
ticularium recentissimarum , ex. gr. juxta Le Longii recensionem , Galli-
carum Genevensium novarum , Diodati , Maresii & Clerici , nec
non Germanicarum novissimarum , quasdam Veteris Testamenti por-
tiunculas recens convertentium , videlicet Seebachii , Kaiserii , Wach-
teri & Kortumi . Habui autem hoc Collegium Metaphrasticum cum
nonnullis quoad argumenta potissima Anno 1727.

IV. Lineamentum Collegii Polyglotti Orientalis Har- monici , & quidem Grammatico-Critici , ac Theore- tico-Prætici , nimirum , Hebraico - Chaldaico- Syriaco - Samaritano - Arabico- Æthiopici .

Ob multiplicem rerum hic tractandarum farraginem , universe
delineabit N. IN GENERE , & quidem α . Orientalium V.
Linguarum , Hebraicæ filiarum , tum Utilitatem singularem ,
tum Cognitionem harmonicam , quam comprobabit & observationibus
Criticis , & testimoniis classicis , ex Pfeiffero , Hottingero , Crinesio ,
Sennerto , Chamberlaynio , Gerhardo , Nicolai , Castello , Schrödero ,
Schindlero , Waltono , Othono , Rambachio , Carpzovio , Schultenio ,
Majo , Hinckelmanno , Clerico , Altingio , Schafio , Cellario , Ludol-
fo , Nicholsonio , Wottonio , Wolffioque producendis . β . Specimen præ-
mittet universale εξαγλωτίς istius aequoreus , ex Othono in primis corro-
boran-

borandum, in Sectione Num. 17, 16-27. vers. nec non in tñmematibus
 nonnullis Cap. I. Gen. ex ejusdem Palæstra Linguarum OO. 2. in SPE-
 CIE repræsentabit istarum V. Linguarum faciem, ab hebrææ lineis
 haud prorsus abludentem, & quidem I. Chaldaicam ita tractabit, ut
 1. ejus necessitatem, utilitatem ac facilitatem proponat, ac analogiam
 grammaticæ, Schickardi Hebraicæ consentaneam, & in praxi mox ap-
 plicandam, prius significet ex Gerhardo, Hottingero, Sennerto, Ni-
 colai, Altingio, Starckio, Michaële, Buxtorffio, Opitio, Schafioque.
 Hanc ipsam vero confirmet 2. exemplis Dialecti Aramaæ, a. Babylo-
 nicae purioris in Capite V. Danielis: b. impurioris in XX. Cap. Exodi
 Targum Onkelosi ac Jonathanis: g. Hierosolymitanæ in Hierosol. Tar-
 gum Cap. I. Genes. & d. Talmudice in Gemara C. XI. Sanhedrin, §§is
 quibusdam de Messia. Unde & 3. Targumim istorum, diversæ æta-
 tis atque autoritatis, qualitatem ac usum Christianum declarabit ex
 Wolffio, Reimmanno, Allixio, Schickardo & Carpzovio. Tum II. Sy-
 riacam sic tradet, ut 1. Commoda ejus varia pandat, non modo in V.
 Test. Versione, sed in primis in N. Test. translatione, ob veneran-
 dam antiquitatem suam, auctoritatem etiam luculentam adepta, te-
 stantibus Waltono, Pfeiffero, Gutbierio, Danzio, Schafio, Hottinge-
 ro, Sennerto, Reineccio, Raithio. Dein 2. propinquam ejus cum
 Hebraica & Chaldaica convenientiam in grammatica affinitate ostendat,
 ex iisdem fere auctoribus, maxime Buxtorffio & Schafio. Ad
 ipsum vero exercitium ejus seligat 3. Pericopas hasce: a. Cap. 2. Gen.
 ex Othonis Palæstra: b. Matthæi C. V. prima in Gutbierii Editione,
 ut & Epistolam Pauli ad Philemona, & Judæ: tandem g. Amœbæas
 duas Literas Mosis Mardeni & Andr. Masi ab Andrea Müllero Greif-
 fenhagensi editas. Porro III. Samaritanam hoc pacto percurret, ut 1.
 præmoneat quædam critice, de Samaritanorum & gente, & lingua,
 & translatione Pentateuchi Samaritana; cumprimis autem de Penta-
 teuco Hebraico, literis tantum Samaritanis descripto, & hujus qui-
 dem tum origine, usuque genuino, tum pessimo abusu critico Mo-
 rini, Cappelli, Vossi, Clerici, Simonii, & Whistoni: contra hos in
 aciem producturus Hottingerum, Buxtorffium, Waltonum, Calo-
 vium, Pfeifferum, Cellarium, Reimmannum, Wasmuthum, Wolf-
 sum, Carpzoviumque, & ex horum maxime postremo, recens gypso
 oblita

oblita atque incrustata Whistoniana Psevdo-Critice argumenta labefactabit atque destruetum ibit. Mox 2. etiam typum conformatio[n]is grammatica, ob vocalium absentiam in hac Dialecto speciatim necessariæ, attamen ex præcedanea Hebrææ atque Aramææ Linguæ harmonia facili ope[r]a conjecturandæ, & eum quidem prioribus Orientis Idiomatibus confertaneum ob oculos sistat, potissimum ex perfectis Cellarii Horis Samaritanis, nec non ex illius epitomatoris, Othonis puta, Synopsi omnium LL. OO. Dein 3. Lingua ipsius consuetudinem reddat familiarem & in Othonis Palæstræ Capite III. Genes. §. in Cellarii excerptis potioribus Translationis Samaritanæ: & γ. in Oratione Samaritana manuscripta, ab ipso met una cum Rabbinico-Talmudica atque Arabica A. 1725. coram Illustri visitatione Stipendiæ ex memoria recitata. Ulterius IV. Arabicam hac via explanabit, ut 1. Usu[m] illius patentissimum, in Biblico Hebraismo plurimum perficiendo, in Versionibus Scripturæ, & aliis Orientalibus scriptis conferendis, & Corani potissimum ineptis dignoscendis ac refellendis, ex Pfeiffero, Hottingero, Waltono, Hackspanio, Carpzovio & Hinckelmanno adstructum eat. Dein 2. Designationem Grammaticæ harmonicae repræsentet ex Sennerto, Hottingero, Erpenio, Othono, Gerhardo, Schrödero, Majo, Clodio, Wasmutho ac Schiferdeckero. Ad exercitationem linguae utilissimæ 3. feliget textus, tum Sacros avthenticos, & ex V. T. quidem Genes. c. 4. in Palæstra Othonis, ex novo autem Erpenii Testamento, Epistolas Judæ, Philemonis, & Johannis; tum etiam Psevdo-canonicos Muhammedis, Suras videlicet Alcorani 1. & 61. ut & 25. ultimas, paucis modo versibus constantes, & se non quidem re ac perspicuitate, Styli tamen singulari elegantia commendantes, materia autem futilitate illico refutantes. Porro Matæologia Muhammedicæ conspectum delineet ex ipsis Corani locis evolutis, exemplo præludentibus, Calværio, Schrödero, Raithio, Baurio, Hackspanio, Marraccio, Schwarzio, Pfeiffero, Relando, Nerretero, Langio atque Reineccio. Suratarum quoque 5. nonnullarum versiones, ab Erpenio, Golio, Nissello, Hottingero ac Zechendorffo datas, & à Pfeiffero in Theologia sua Mohammedica adductas examinet, & ad archetypum textum suum Arabicum proprius exigat. Et 6. denique enucleet duas Proverbiorum Arabicorum Dicurias, ex duabus Scaligeri atque Erpenii centuriis selectas, ut lo-

cupletes testes, & antiquæ Arabum Sapientiæ, & copiosissimæ ipsorum cultissimæque Dialekti, & elegantissimæ eorundem Poësios Rhythmicæ. Postremo etiam *V. Æthiopicam*, Arabicæ cum primis affinem, succincte ita degustabit, ut 1. *Abyssinorum & Linguam*, & fidem, & biblicæ eorum translationis historiam critice excutiat, sapiens ex scriptis *Ludolfi*, *Waltoni*, *Pfeifferi*, *Othonis*, *Hartmanni & Carpzovii*. 2. *Compendium* etiam ex ipsis ipsis auctoribus proponat atque derivet grammaticum, reliquarum Orientis Linguarum analogiæ plerumque respondens. 3. Tertio autem *speciminis* gratia explicit in ea *a. Geneseos Cap. IV.* ab Othono etiam editum: *B. Davidis* 3. *Psalmos primos*, *Arabicis Wicmannhausenii harmonicos*, ad utriusque linguæ propinquitatem cognoscendam: *y. Hymnos* quosdam ac orationes aliquot *Vet. & Nov. Testamenti*, cura *Johi Ludolfi* cum *Psalterio ejus æthiopico* editos, e. g. *Mosis canticum Deut.* 32. *Precationem Prophetæ Jonæ c. 2. Orationem Christi Matth. XI. 25 - 30. Mariæ jubilum Luc. I. 47 - 55. Eucharisticum *Zachariæ* Luc. I. 68 - 79. *Cantionem cygneam Simeonis* Luc. 2. 29. 32. ut & *s. symbolum Christianæ fidei*, ex *Liturgiis Æthiopum* desumptum, & à Nisselio atque Petræo versum. 3. Post absolutam vero uniuscujusque recensitarum *V. harum Linguarum tractationem*, & *criticam*, ejus habitum ad fontem hebraicum disponentem, & *grammaticam*, propinquam illius vel remotam cum *Hebræa Lingua convenientiam evolventem*, & *practicam*, ejus facilitatem in propositis textibus sacris germanice convertendis usu comprobantem, & *analyticam*, ipsius vocabula ad cognitas ex grammatica orationis partes propriasque suas origines ordine referentem; post *synoptican* hujusmodi evolutionem cujuslibet Linguae talis Orientalis, *syntheticum* etiam in istarum unaquaque *exercitum* juvabit instituere, ex indole cujusvis nativa, & praxi modo confirmatis phraseologiarum exemplis, *imitationem* levi opera expressurum, huic consulens instituto: ut *quanta* sit omnium illarum Orientis Linguarum *vicinitas*, & *quam propinqua*, tam in literarum figuris, quam in vocum formis, & vel maxime in Idiotismorum etiam generibus, *earundem cognatio*, *conjunction*, & *familiaritas*, imo necessitudo quoque, quilibet praxi propria & experimento præsenti capto, suisque scripto manibus, liquido deprehendere queat. Tandem *7. appendicis loco* tum curiosæ tum fru-*

etuo-

Et uosæ , hisque materiis consentaneæ , ad commonstrandam non Orientis modo , sed Occidentis etiam Linguarum præcipuarum harmoniam mutuamque concordiam ob oculos fistet I. Orationem Dominicam in diversas omnium fere orbis gentium Linguas conversam , & propriis evijsusque Linguæ characteribus expressam , Chamberlaynio editore ; ubi in prælectione notiorum Idiomatum aliisque connexorum aliquo affinitatis vinculo , ex combinationum regulis nonnulla præmittet ac præmonebit. Dein vero II. consideratis universi mundi Linguis adeo diversis , plurimis tamen sæpe in unum mirabili consensione conspirantibus , & recensitis potioribus observationibus Eruditorum hocce argumentum illustrantibus , tum anterioribus , Buxtorffii , Crinesii , Hottingeri , ac Pfeifferi , tum posterioribus ac recentioribus , Nicholsonii , Leibnitii , Wottonii , Wilkinsii , Relandi , La Crozii , Schröderi & Jonesii , probabiles formabit Canonas criticos de Linguarum universi origine , confusione , numero , affinitate , mutabilitate , prærogativis , discendi facilitate atque duratione. Denique III. divinum exaggerabit Beneficium , quod exorta & perdurante in mundo γλωτσογχυτα , Ecclesiæ concessit Deus olim & nunc , ut in plures , etiam ignotas , Scriptura sacra transferretur Linguas in toto orbe , & nunquam defessent , qui novis quoque Translationibus sensum verbi divini accuratius exprimerent , fontiumque à rivulis discrimen ostenderent oppido magnum. Collegium hocce abs me expeditum à peregrino Theologiae studio aperui anno superiori 1728.

V. Exemplar Collegii Rabbinici Theoretico-Practici, in quo

præceptis pariter atque exemplis commonstrabit , quale
& quantum ex Rabbinorum scriptis , juxta IV. Studii Rabbinici Gradus , I. Masoreticum , II. Peruschicum , III. Talmudicum & IV. Kabbalisticum , methodico ordine à scito ac literato Hebraephilo etiam degustandis , emolumentum & criticum & exegeticum percipi atque transferri possit , ad
illustrandam Philologiam sacram , & confirmandum
Scripturæ divine sensum , tam literalem
quam mysticum.

Hic